

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 463

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 iulie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 587 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și art. 59 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și a dispozițiilor art. 27 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	2-4		
Decizia nr. 668 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	4-5		
Decizia nr. 683 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (6) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	5-6		
Decizia nr. 685 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1), (2) și (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991	7-8		
Decizia nr. 707 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8-9		
Decizia nr. 738 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice	9-10		
Decizia nr. 755 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, ale art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 33 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	11-12		
		Decizia nr. 800 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local	13-14
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		617. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.244/2009 privind utilizarea fondurilor alocate prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene pentru decontarea cheltuielilor publice eligibile operațiunilor de urgență întreprinse în scopul înlăturării pagubelor provocate de inundațiile din luna iulie 2008	15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		M.73. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.69/2010 privind desfășurarea unor activități în memoria personalului militar căzut la datorie în misiuni în străinătate, în teatrele de operații, în acțiuni de luptă sau în atentate teroriste	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 587**

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și art. 59 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și a dispozițiilor art. 27 din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și art. 59 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și a dispozițiilor art. 27 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Valentin Iustin Popa în Dosarul nr. 855/35/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci vizează modul de aplicare a dispozițiilor legale de către autoritățile publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 855/35/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și art. 59 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și a dispozițiilor art. 27 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Valentin Iustin Popa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că art. 58 alin. (1) din Legea nr. 7/1996 stipulează expres că, în regiunile supuse prevederilor Decretului-lege nr. 115/1938 și ale Legii nr. 42/1947, înstrăinările privitoare la imobile cuprinse în cărțile funciare sau de publicitate imobiliară vor continua să fie făcute în aceste cărți până la terminarea măsurătorilor cadastrale realizate în temeiul actualei reglementări. Însă introducerea sistemului cadastral reglementat de Legea nr. 7/1996 creează, în opinia autorului excepției, o gravă dezordine în regiunile sus-menționate. Astfel, deși art. 27

din Legea nr. 18/1991 prevede că punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate au loc după ce s-au făcut în teren delimitările necesare pentru măsurători și s-au stabilit vecinătățile pe baza schiței amplasamentului, Legea nr. 7/1996 prevede necesare alte măsurători cadastrale, deși existau măsurători și schițe topografice. Într-o atare împrejurare, sunt încălcate dispozițiile art. 16 din Constituție care prevăd egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii, fără privilegii sau discriminări, întrucât se creează regimuri juridice diferite pentru cetățenii care au obținut titluri de proprietate anterior datei de 27 ianuarie 2007, față de cei care au obținut titlurile de proprietate ulterior acestei date.

În ceea ce privește dispozițiile art. 59 din Legea nr. 7/1996, acestea stipulează că actele și faptele juridice referitoare la imobilele situate pe teritoriu administrativ pentru care nu s-au definitivat măsurătorile cadastrale se vor înscrie în câte o carte funciară. Neconstituționalitatea acestui text rezidă tocmai în faptul că, datorită ambiguității redactării, cei care aplică legea au ajuns la concluzia că este vorba de cărți funciare noi și nu de cele deja existente. Ambiguitatea, deci neconstituționalitatea dispozițiilor criticate, ar putea fi eliminată dacă legea, care este prin ea însăși un act juridic civil, și, implicit, voința legiuitorului s-ar interpreta potrivit prevederilor referitoare la interpretarea convențiilor civile, respectiv art. 879, 978, 982 și 985 din Codul civil.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 58 alin. (1) și (3) și art. 59 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 58 alin. (1) și (3): „(1) În regiunile de carte funciară supuse Decretului-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare sau, după caz, Legii nr. 242/1947 pentru transformarea cărților funciare provizorii din vechiul Regat în cărți de publicitate funciară, înscrierile privitoare la imobile, cuprinse în cărțile funciare sau, după caz, în cărțile de publicitate funciară, vor continua să fie făcute în aceste cărți, cu respectarea și în condițiile dispozițiilor prezentei legi. [...]”

(3) În cazul înscrierii unei construcții, a dezmembrării sau alipirii unui corp funciar înscris într-o carte funciară întocmită în baza Decretului-lege nr. 115/1938, precum și pentru înscrierea imobilelor dobândite în temeiul legilor funciare, pentru imobilul desprins se va deschide o nouă carte funciară, potrivit prevederilor prezentei legi.”;

— Art. 59: „Actele și faptele juridice privind imobilele situate pe un teritoriu administrativ, pentru care nu s-au definitivat documentele cadastrului general, se vor înscrie în câte o carte funciară. În aceleași condiții, se vor înscrie și titlurile de proprietate emise în temeiul legilor funciare. La cererea de înscriere se va atașa documentația cadastrală la care se referă înscrierea, întocmită de o persoană fizică sau juridică autorizată de Agenția Națională sau de oficiile teritoriale, după caz. Conținutul documentației cadastrale și modul de întocmire al acesteia se stabilesc de către Agenția Națională.”

De asemenea, sunt criticate și dispozițiile art. 27 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, text de lege care are următorul conținut: „(1) Punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate celor îndreptățiți nu pot avea loc decât numai după ce s-au făcut în teren delimitările necesare pentru măsurători, stabilirea vecinătăților pe temeiul schiței, amplasamentului stabilit și întocmirea documentelor constatatoare prealabile.

(2) În toate cazurile în care reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, cu ocazia măsurătorilor comisia locală ia act de recunoașterea reciprocă a limitelor proprietății de către vecini, le consemnează în documentele constatatoare, întocmind planurile parcelare și înaintează documentația comisiei județene sau prefectului pentru validare și, respectiv, eliberarea titlurilor de proprietate.

(21) Proprietarii sau moștenitorii acestora care nu s-au înscris în cooperativa agricolă de producție, nu au predat sau nu li s-au preluat la stat terenurile prin acte translativ de proprietate vor putea cere prefectului, prin comisiile de fond funciar, titluri de proprietate conform prezentei legi. Acestor categorii de proprietari și moștenitori le sunt aplicabile numai prevederile art. 64.

(22) În cazurile în care s-au emis titluri de proprietate în mod abuziv altor persoane decât foștii proprietari iar aceștia dețineau la acel moment adeverințe de proprietate și aveau posesia terenului, comisiile de fond funciar vor revoca titlurile emise cu încălcarea legii, dacă acestea nu au intrat în circuitul civil. Dacă respectivele titluri de proprietate au intrat în circuitul civil prin

acte de vânzare-cumpărare sau în alt mod, fostul proprietar se va adresa justiției pentru constatarea nulității absolute a titlului respectiv potrivit prevederilor art. III din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.

(3) Pentru terenurile aflate în exploatarea societăților agricole de tip privat, constituite în temeiul Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, comisiile locale și cele județene, în termen de 12 luni, vor efectua toate operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și vor elibera titlurile de proprietate.

(4) Membrii și conducerea acestor societăți agricole au obligația de a solicita imediat comisiilor locale să efectueze operațiunile prevăzute la alineatul precedent, iar comisiile județene, să solicite eliberarea titlurilor de proprietate.

(41) Primarul va afișa lunar suprafața constituită sau reconstituită, numele beneficiarilor, amplasamentul, planurile parcelare, precum și suprafața rămasă în rezerva comisiei locale.

(5) Încălcarea prevederilor alineatelor precedente atrage desființarea, de drept, a societăților agricole în cauză.

(6) La desființarea cooperativei agricole de producție, o comisie de lichidare constituită în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordinul prefectului, la propunerea primăriei, va proceda în termen de 9 luni de la desființarea cooperativei, la realizarea activului și la plata pasivului, în condițiile prevăzute de lege.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate cuprind norme de reglementare a procedurilor de înscriere a imobilelor, cuprinse în cărțile funciare sau, după caz, în cărțile de publicitate funciară, a titlurilor de proprietate emise în temeiul legilor funciare, precum și a modului de întocmire a documentației cadastrale la care se referă înscrierea.

Analizând critica autorului excepției, conform căreia dispozițiile art. 58 alin. (1) și (3) și art. 59 din Legea nr. 7/1996, precum și art. 27 din Legea nr. 18/1991, din cauza unor redactări deficitare, au creat confuzie în aplicarea acestora de către organele competente, Curtea constată că aceasta nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci vizează în fapt probleme de aplicare a legii ce țin de competența instanței de judecată, singura în măsură a aprecia cu privire la legalitatea actelor întocmite de instituțiile abilitate. Or, dispozițiile art. 2 alin. (3) din legea criticată prevăd expres posibilitatea oricărei persoane fizice sau juridice, dacă se consideră vătămată în drepturile sale recunoscute de lege printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPI) de a-i rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege, de a se adresa în contencios administrativ instanței competente.

Prin urmare, critica, astfel cum a fost formulată de autorul excepției, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (3) și art. 59 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, precum și a dispozițiilor art. 27 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Valentin Iustin Popa în Dosarul nr. 855/35/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 668

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprest Universal 2006” — S.R.L. și de Cristina Ghineț în Dosarul nr. 1.414/1.259/2008 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.414/1.259/2008, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 222 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Comprest Universal 2006” — S.R.L. și de Cristina Ghineț într-un dosar având ca obiect excluderea unui asociat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că prin textele de lege criticate se încalcă dreptul de asociere, iar prin eliminarea asociatului se comite un abuz și se încalcă dreptul de proprietate asupra părților sociale care au format capitalul social și dreptul de a exercita o activitate economică, în condițiile legii.

Tribunalul Comercial Argeș apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 222 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, prevederi care au următorul conținut: „(1) Poate fi exclus din societatea în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată: [...]”

c) asociatul cu răspundere nelimitată care se amestecă fără drept în administrație ori contravine dispozițiilor art. 80 și 82;

d) asociatul administrator care comite fraudă în dauna societății sau se servește de semnătura socială sau de capitalul social în folosul lui sau al altora.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, prin Decizia nr. 1.088 din 22 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 11 decembrie 2007, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale.

Curtea a reținut cu această ocazie că într-o economie de piață, guvernată de regulile concurenței loiale, ale liberului acces

la activitatea economică și ale liberei inițiative, statul, urmând mecanismul propriu unui stat de drept, social și democratic, nu poate să susțină și să protejeze o societate comercială neviabilă, al cărei obiect de activitate este perturbat în realizarea sa prin lipsa de diligență, reaua-credință sau neînțelegerile grave dintre asociați. Este în interesul general al societății, dar și o consecință firească a mecanismelor economiei de piață ca astfel de participanți la activitatea economică să nu constituie subiecți față de care statul trebuie să-și asume îndeplinirea obligațiilor prevăzute de art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, iar asupra lor să-și producă efectul normele juridice referitoare la încetarea activității în una dintre modalitățile prevăzute în acestea. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate reprezintă tocmai expresia prevederilor art. 44 alin. (2) teza întâi și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, întrucât prin reglementarea celor două modalități de dizolvare a unei societăți comerciale sunt respectate exigențele principiului economiei de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, precum și obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprest Universal 2006” — S.R.L. și de Cristina Ghineț în Dosarul nr. 1.414/1.259/2008 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Fabian Nicolae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 683

din 18 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (6) și (7)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Nicolae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (6) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Presate Dacia” — S.A. în Dosarul nr. 166/1.259/2009 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 166/1.259/2009, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 117 alin. (6) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Presate Dacia” — S.A. într-un dosar având ca obiect anularea unei hotărâri a unei adunări generale a acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că libertatea economică nu presupune doar dreptul de asociere în vederea obținerii de profit, ci și dreptul de a-și gestiona resursele de o manieră independentă, de natură a maximiza profitul societății respective. Fiind vorba despre o nulitate absolută, un acționar se poate prezenta la Adunarea Generală a Acționarilor și, dacă punctul său de vedere nu este împărtășit, poate cere anularea hotărârii pe alte motive decât pentru nelegalitatea deciziei. O astfel de limitare a libertății economice din motive pur formale nu este necesară într-o societate democratică deoarece, atât timp cât persoana care a invocat motivele de nulitate absolută nu a fost prejudiciată, societatea ar trebui lăsată să se concentreze pe scopul pentru care a fost creată.

Tribunalul Comercial Argeș apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (6) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Presate Dacia” — S.A. în Dosarul nr. 166/1.259/2009 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPARG

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 117 alin. (6) și (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, prevederi care au următorul conținut:

„(6) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării. În cazul în care pe ordinea de zi figurează numirea administratorilor sau a membrilor consiliului de supraveghere, în convocare se va menționa că lista cuprinzând informații cu privire la numele, localitatea de domiciliu și calificarea profesională ale persoanelor propuse pentru funcția de administrator se află la dispoziția acționarilor, putând fi consultată și completată de aceștia.

(7) Când pe ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată și art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția, Curtea constată că, în realitate, autorul acesteia nu face o critică efectivă de neconstituționalitate a textului, ci este nemulțumit de conținutul acestuia, urmărind, astfel, modificarea lui. În consecință, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, rezultă că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 685

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1), (2) și (3)
din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1), (2) și (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Ștefan Kovacs și Luiza Bulea în Dosarul nr. 6.328/221/2008 al Judecătoriei Deva.

La apelul nominal răspund pentru partea Societatea Comercială „Servagra” — S.R.L. Deva doamna avocat Maria Parferiu și domnul avocat Viorel Muntean, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocaților părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.328/221/2008, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1), (2) și (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991.**

Excepția a fost ridicată de Ștefan Kovacs și Luiza Bulea într-o cauză având ca obiect soluționarea unor acțiuni privind dreptul de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 44 privind dreptul de proprietate privată din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar în continuare invocă Decizia Curții Constituționale nr. 913/2009 prin care au fost declarate neconstituționale dispozițiile art. 107 alin. (1) din Legea nr. 1/2005, apreciind că textul art. 30 din Legea nr. 18/1991 este similar cu cel al art. 107 alin. (1) din Legea nr. 1/2005.

Judecătoria Deva apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile scrise depuse de părți, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 30 alin. (1), (2) și (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, text de lege care are următorul conținut: „(1) *Asociațiile intercooperatiste sau de stat și cooperatiste de orice profil se pot reorganiza în societăți comerciale pe acțiuni, în termen de 90 de zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

(2) *Terenurile și celelalte bunuri aduse de cooperativa agricolă de producție în asociație, precum și bunurile dobândite de aceasta devin proprietatea societății comerciale, iar cooperatorii și celelalte persoane îndreptățite a-și reconstitui proprietatea asupra terenurilor ce aparțin societății, precum și salarii acestora pot deveni acționari în condițiile legii.*

(3) *În cazul în care unii cooperatori sau alte persoane îndreptățite, prevăzute la alin. (2), nu vor opta pentru a deveni acționari ai societății comerciale, li se va stabili dreptul de proprietate, conform prevederilor art. 14 și 15 din prezenta lege, din terenurile care nu au fost aduse de cooperativa agricolă de producție în asociație.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată și dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că prevederile legale criticate se referă la terenuri asupra cărora nu s-a reconstituit dreptul de proprietate în favoarea foștilor proprietari, aceștia având posibilitatea de a opta fie să devină acționari la societățile agricole care urmează să se înființeze prin transformarea fostelor asociații intercooperatiste sau de stat, fie să li se reconstituie dreptul de proprietate pe un alt amplasament care nu a fost revendicat. În aceste condiții, nu poate fi vorba despre încălcarea art. 44 din Constituție care garantează un drept de proprietate actual și nu un drept de proprietate care urmează a fi dobândit. Analogia făcută de autor cu situația din Decizia nr. 913 din 23 iunie 2009 a Curții Constituționale este forțată, situația juridică la care se raporta acea decizie fiind diferită de cea din speța de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (1), (2) și (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Ștefan Kovacs și Luiza Bulea în Dosarul nr. 6.328/221/2008 al Judecătorei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 707

din 25 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Textila Sinmatex” — S.A. din Pucioasa în Dosarul nr. 7.669/120/2007 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința nr. 509 din 7 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.669/120/2007, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Textila Sinmatex” — S.A. din Pucioasa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că dispozițiile criticate au în vedere interzicerea debitorului de a mai solicita reorganizarea judiciară după ce anterior a contestat existența stării de insolvență, iar contestația i-a fost respinsă, împrejurare ce aduce atingere principiului constituțional al libertății economice.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială apreciază că, având în vedere specificul procedurii insolvenței care impune reguli de procedură derogatorii de la normele dreptului comun, dar care corespund exigențelor constituționale și necesității de a se asigura celeritatea procedurii, excepția de neconstituționalitate apare ca fiind neîntemeiată. Astfel, în situația în care debitorul, cunoscând lipsa lichidităților sale, contestă în mod neîntemeiat starea de insolvență, se poate deduce intenția sa de a tergiversa procedura, periclitanđ astfel drepturile creditorilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut: „În termen de 10 zile de la primirea copieii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21, 53 și art. 135 alin. (2) lit. a), precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.138 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, constatând netemeinicia criticilor formulate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că „garantarea libertății economice trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică. Astfel, garantarea drepturilor

comercianților debitori nu poate aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor creditorilor.

Restrângerea anumitor drepturi ale debitorului nu duce însă la dispariția totală a acelor drepturi. Astfel, debitorul are posibilitatea de a opta între acceptarea soluției cu privire la deschiderea procedurii insolvenței și propunerea unui plan de reorganizare sau contestarea soluției de deschidere a procedurii insolvenței, contestare care însă nu trebuie să tindă spre o simplă tergiversare a cauzei. În plus, chiar dacă va fi respinsă contestația, un plan de reorganizare va putea fi propus de administratorul-judiciar sau de către creditorii. Astfel, legea pune la dispoziție mai multe căi prin care debitorul își poate valorifica drepturile sale, inclusiv prin exercitarea accesului liber la justiție”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Textila Sinmatex” —S.A. din Pucioasa în Dosarul nr. 7.669/120/2007 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 738

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, excepție ridicată de

Tănase Joița în Dosarul nr. 7.810/301/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citire a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.810/301/2006, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice**, excepție ridicată de Tănase Joița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 15, 16 și 21 din Constituție, fără a motiva în ce constă această contradicție.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă consideră că excepția este neîntemeiată, arătând că, deși autorul nu și-a motivat critica de neconstituționalitate, dispozițiile legale nu încalcă principiile neretroactivității legii civile, al egalității în drepturi a cetățenilor sau al accesului liber la justiție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, excepție ridicată de Tănase Joița în Dosarul nr. 7.810/301/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 60 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15, 16 și 21, referitoare la neretroactivitatea legii civile, egalitatea în drepturi a cetățenilor, respectiv accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată de Tribunalul București — Secția a III-a civilă, precum și argumentele invocate de autorul acesteia, Curtea constată că, pe lângă faptul că pretinsa neconstituționalitate este dedusă exclusiv din modul de aplicare a prevederilor art. 60 din Legea locuinței nr. 114/1996 și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2001 de către instanța judecătorească, autorul excepției se limitează în a enumera textele constituționale considerate a fi încălcate, fără a preciza în concret motivele pe care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală.

Prin urmare, excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. În mod constant, jurisprudența instanței constituționale a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional.

Mai mult, analizând actele dosarului, Curtea apreciază că autorul excepției a urmărit tergiversarea soluționării cauzei de fond, acesta exercitându-și dreptul procesual de a invoca excepția de neconstituționalitate exclusiv în scop dilatoriu.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 755

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, ale art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 33 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, ale art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 33 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Siperom” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 32.386/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 32.386/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, ale art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 33 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Siperom” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul apreciază că art. 3 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, întrucât, prin instituirea unei prezumții de insolvență, se creează o situație nefavorabilă debitorului în raport cu creditorul, debitorul fiind cel care trebuie să probeze inexistența stării de insolvență. Cu privire la prevederile art. 3 pct. 6 din lege, se apreciază că derogă de la dispozițiile dreptului comun din materia recuperării creanțelor, întrucât oferă un temei de drept suplimentar, nejustificat creditorului pentru valorificarea drepturilor sale. Art. 3 pct. 12 reglementează o distincție artificială și neconstituțională între comercianți, instituind un tratament discriminatoriu care încalcă art. 16 din Constituție. Prevederile art. 8 alin. (1) și (2) din lege sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât existența unei singure căi de atac este contrară dispozițiilor constituționale menționate.

În ceea ce privește dispozițiile art. 33 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2006, acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 16 și 21 din Constituție, întrucât textele criticate limitează dreptul de a solicita reorganizarea judiciară în situația în care debitorul a contestat starea de insolvență. Pierderea dreptului de a formula un plan de reorganizare apare ca o sancțiune aplicată debitorului pentru demersul său exercitat în condițiile legii.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate de autor nu înfrâng prevederile constituționale invocate de acesta.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, ale art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 33 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:

a) insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;[...]

6. prin creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile;[...]

12. cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului, este de 30.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii pe economie;”

— Art. 8 alin. (1) și (2): „(1) Curtea de apel va fi instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11.

(2) Termenul de recurs este de 10 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.”;

— Art. 33 alin. (2) teza a doua: „[...] Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 44 alin. (2) și art. 135 alin. (2) lit. a).

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, ale art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 33 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2006, Curtea reține că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate formulate.

Astfel, prin Decizia nr. 954 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, Curtea a statuat, cu privire la art. 3 pct. 1 lit. a), că acesta „institue o prezumție de insolvență pentru comerciantul debitor care nu stinge o datorie exigibilă după 30 de zile de la scadență. Instituirea acestei prezumții este justificată de necesitatea asigurării celerității în desfășurarea procedurii insolvenței, principiu recunoscut pentru desfășurarea raporturilor de drept comercial, cât și de nevoia de a se evita obligația creditorului de a dovedi starea de insolvență, fapt ce ar fi imposibil în condițiile în care acesta nu are acces la documentele debitorului și la datele privind disponibilitățile bănești ale acestuia.

Cu toate acestea, prezumția instituită de art. 3 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 85/2006 nu are caracter absolut. Astfel, debitorul are posibilitatea, potrivit art. 33 alin. (2) din aceeași lege, să conteste existența stării de insolvență, dovedind că, în realitate, nu sunt întrunite condițiile pentru constatarea existenței acesteia”.

În ceea ce privește critica art. 3 pct. 6 și 12 din Legea nr. 85/2006, Curtea, prin Decizia nr. 1.138 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, a stabilit că, „potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. O situație deosebită o reprezintă și starea de insolvență cauzată de culpa debitorului constând în neplata unei creanțe certe, lichide și exigibile, având un anumit cuantum, într-un termen de 30 de zile și care, sub imperiul celerității specifice soluționării raporturilor comerciale, a impus adoptarea unei proceduri speciale ce are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor.

Acest mod de reglementare este în perfect acord cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, după cum s-a statuat în numeroase rânduri în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune omogenitate, astfel încât situații diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat”.

Prin Decizia nr. 786 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, Curtea Constituțională a respins excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 85/2006. Cu acel prilej, a reținut că prevederile referitoare la competența tribunalelor prin judecătorul-sindic, ca primă instanță, și a curților de apel pentru judecarea recursurilor declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic au fost stabilite prin lege, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, iar nu prin încălcarea acestora. Curtea a mai reținut că opțiunea legiuitorului pentru stabilirea competenței curților de apel în soluționarea recursurilor a fost determinată de faptul că acestea sunt instanțele imediat superioare în grad tribunalelor în cadrul cărora funcționează judecătorul-sindic. De altfel, nicio dispoziție constituțională și niciun instrument juridic internațional nu stabilesc câte grade de jurisdicție și câte căi de atac trebuie să existe pentru înfăptuirea justiției în diferite categorii de cauze, astfel încât existența numai a unei singure căi de atac nu aduce nicio atingere dreptului de acces liber la justiție.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, prin Decizia nr. 1.247 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 19 decembrie 2008, Curtea a constatat că „aceasta are în vedere, de fapt, doar interzicerea debitorului de a mai solicita reorganizarea judiciară după ce anterior a contestat existența stării de insolvență, iar contestația i-a fost respinsă. Curtea a reținut că garantarea libertății economice trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică. Astfel, garantarea drepturilor comercianților debitori nu poate aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor creditorilor.

Restrângerea anumitor drepturi ale debitorului nu duce însă la dispariția totală a acelor drepturi. Astfel, debitorul are posibilitatea de a opta între acceptarea soluției cu privire la deschiderea procedurii insolvenței și propunerea unui plan de reorganizare sau contestarea soluției de deschidere a procedurii insolvenței, contestare care însă nu trebuie să tindă spre o simplă tergiversare a cauzei. În plus, chiar dacă va fi respinsă contestația, un plan de reorganizare va putea fi propus de administratorul-judiciar sau de către creditorii. Astfel, legea pune la dispoziție mai multe căi prin care debitorul își poate valorifica drepturile sale, inclusiv prin exercitarea accesului liber la justiție”.

Intrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, ale art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 33 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Siperom” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 32.386/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 800

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, excepție ridicată de Daniel Octavian Păcurariu în Dosarul nr. 1.708/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece, prin Decizia nr. 1.629/2009, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.708/33/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Daniel Octavian Păcurariu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 a preluat în integralitate dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, act normativ declarat ca fiind neconstituțional prin Decizia nr. 1.259/2009 a Curții Constituționale. Dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, aplicabile în speța sa, sunt, așadar, în vigoare în continuare. Susține autorul excepției că aceste prevederi încalcă dreptul la muncă, îngrădind dreptul său de acces la postul pe care în mod legal l-a ocupat. Totodată, adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 nu poate fi justificată ca fiind o măsură necesară și proporțională cu situația care a determinat-o și nici nu reglementează o situație extraordinară și urgentă, deoarece activitatea instituțiilor publice nu se îmbunătățește în cazul în care se schimbă doar denumirea unor funcții publice și nici nu se reduc cheltuielile bugetare prin acest fapt. În plus, ordonanța criticată afectează drepturile fundamentale, și anume dreptul la muncă, ceea ce contravine art. 115 alin. (6) din Constituție. Aceeași ordonanță afectează siguranța persoanei nu din perspectiva dreptului penal, adică a libertății individuale și a măsurilor de restrângere a acesteia, ci sub aspectul teoriei drepturilor câștigate, al principiului securității juridice și al principiului încrederii legitime, aplicabile, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene, statutului funcționarilor publici.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, ca și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009, încalcă art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât reglementează în domeniul regimului instituțiilor fundamentale ale statului și contravine, de asemenea, art. 41 alin. (1), art. 53 alin. (2) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, inadmisibilă. Astfel, prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale

ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit motivării autorului, dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 (și nu întregul act normativ) privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 6 octombrie 2009.

Curtea Constituțională observă că dispozițiile de lege criticate au fost declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie 2010. Potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, „*Dispozițiile din legile sau ordonanțele în vigoare (...), constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt*

suspendate de drept.” Întrucât în intervalul de timp menționat de norma constituțională, textul de lege criticat nu a fost modificat în sensul punerii sale de acord cu dispozițiile Constituției și expirând termenul de 45 de zile prevăzut de aceeași normă fundamentală, rezultă că dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 și-au încetat, în prezent, efectele juridice.

Textele din Constituție pretins încălcate sunt, în ordinea invocării lor, cele ale art. 41 alin. (1), art. 53 alin. (2), art. 115 alin. (4) și (6) și ale art. 23 alin. (1). Sunt invocate, de asemenea, principiile securității juridice și al încrederii legitime, consacrate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Astfel, ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea excepției, instanța de contencios constituțional a constatat, prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, că dispozițiile art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local sunt neconstituționale.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.*” Mai mult, Curtea observă că, potrivit prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituție, mai sus citate, dispozițiile de lege criticate și-au încetat efectele juridice. De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 715 din 25 mai 2010, încă nepublicată*).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, excepție ridicată de Daniel Octavian Păcurariu în Dosarul nr. 1.708/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

* Decizia Curții Constituționale nr. 715 din 25 mai 2010 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 30 iunie 2010.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.244/2009
privind utilizarea fondurilor alocate prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene
pentru decontarea cheltuielilor publice eligibile operațiunilor de urgență întreprinse
în scopul înlăturării pagubelor provocate de inundațiile din luna iulie 2008**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.244/2009 privind utilizarea fondurilor alocate prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene pentru decontarea cheltuielilor publice eligibile operațiunilor de urgență întreprinse în scopul înlăturării pagubelor provocate de inundațiile din luna iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 27 octombrie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Beneficiarii finali sunt consiliile județene și, respectiv, Administrația Națională «Apele Române», prin administrațiile bazinale de apă, din județele direct afectate de dezastru: Maramureș, Iași, Suceava, Botoșani, Neamț. Beneficiarii finali dețin responsabilitatea implementării tehnice și financiare a FSUE, potrivit prevederilor acordurilor de implementare subsidiare, fiind abilitați să stabilească criteriile de selecție și prioritizare a contractelor ce vor fi înaintate Autorității coordonatoare și de management în vederea decontării din FSUE.”

2. La articolul 4 se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Sumele repartizate consiliilor județene pentru care nu au fost depuse proiecte eligibile în vederea decontării din FSUE până la data de 31 iulie 2010 se redistribuie Administrației Naționale «Apele Române», care întocmește documentațiile de

decontare împreună cu administrațiile bazinale de apă care au efectuat lucrări ca urmare a inundațiilor din perioada 22—31 iulie 2008.

(3) Autoritatea coordonatoare și de management și Administrația Națională «Apele Române» încheie un acord de implementare subsidiar, în care se stabilesc responsabilitățile/atribuțiile, precum și sumele aferente acesteia.”

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 5

Utilizarea sumelor alocate

(1) Sumele primite de România de la FSUE pentru înlăturarea efectelor/pagubelor inundațiilor din luna iulie 2008 se folosesc pentru decontarea integrală/parțială a cheltuielilor eligibile efectuate cu operațiunile de urgență întreprinse în baza contractelor de achiziții, rambursând/decontând o parte din cheltuielile efectuate în baza contractelor încheiate în perioada 22 iulie—31 octombrie 2008, cu respectarea prevederilor legislației naționale. Sumele decontate sunt utilizate de beneficiarii finali pentru refacerea, consolidarea, inclusiv dezvoltarea infrastructurii, conform procedurilor proprii ale fiecăruia dintre aceștia.

(2) Sumele primite de către consiliile județene, în calitate de beneficiari finali, se înregistrează ca venit al bugetului local la capitolul 37.02 «Transferuri voluntare altele decât subvențiile», subcapitolul 37.02.50 «Alte transferuri voluntare».”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 30 iunie 2010.
Nr. 617.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.69/2010
privind desfășurarea unor activități în memoria personalului militar căzut la datorie
în misiuni în străinătate, în teatrele de operații, în acțiuni de luptă sau în atentate teroriste**

În temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.69/2010 privind desfășurarea unor activități în memoria personalului militar căzut la datorie în misiuni în străinătate, în teatrele de operații, în acțiuni de luptă sau în atentate teroriste, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 29 iunie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDIN

privind desfășurarea unor activități

**în memoria personalului militar căzut la datorie în misiuni
în străinătate, în teatrele de operații, în acțiuni de luptă**

**sau în atentate teroriste, precum și în misiuni
desfășurate pe teritoriul național”**

2. **După articolul 2 se introduce un nou articol,
articolul 21, cu următorul cuprins:**

„Art. 21. — Pentru personalul armatei căzut la datorie în misiuni de intervenție sau de instruire desfășurate pe teritoriul național, activitățile prevăzute la art. 1 și 2 se desfășoară la data stabilită de ministrul apărării naționale.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

București, 5 iulie 2010.
Nr. M.73.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

